

[Finansministeren.]

Kommunerne befries for, og saa og saa mange nye Byrder skal lægges over paa Staten. Jeg havde nær sagt, at det behøvede man ikke at være Rigsdagsmand for at gøre, i hvert Fald er det ganske let at gøre. Men ethvert Medlem af den danske Rigsdag bør dog vide, at Udarbejdelse af Forslag paa den Maade intet som helst har at gøre med de økonomiske Problemer, som for Tiden er til Behandling i vort Land. For at et Forslag skal have noget med disse Problemer at gøre, maa det have Bund i sig selv; man maa sige, hvad man vil, man maa sige, at man vil flytte Byrderne paa den og den Maade, og at man vil dække Byrderne paa den og den Maade. Dette, at Staten blot skal overtage nye Byrder, uden at man kommer med Forslag om at skaffe Dækning, er jo noget gammelkendt i denne Sal, hvor jeg saa mangfoldige Gange har hørt de Konservative staa og bebrejde Venstrepartiet, at det gjorde den Slags, og for saa vidt maa jeg sige, at Venstrepartiet i den Henseende har vundet en mægtig Sejr over det konservative Folkeparti — før var der Tale om det modsatte. Det er maaske ogsaa tilsigtet, at hvert Parti skal have sin Sejr, men det samlede Resultat af de to politiske Sejre har givet et meget daarlig forberedt Lovgivningsmateriale, et Lovgivningsmateriale, som overhovedet ikke er gennemtænkt, og hvis økonomiske Konsekvenser ingen er i Stand til at overse.

Jeg tror, at man i den Tid, vi nu lever i, vil gøre klogere i at gennemarbejde sine Forslag, hvis man har nogle, som man tillægger Betydning, saa det kan ses, hvilket Ansvar man ønsker at tage, naar der er Tale om at flytte økonomiske Byrder. Det maa være saaledes, at man er i Stand til at vurdere Virkningerne deraf. Kun den Slags Forslag bør for Tiden tages alvorligt af den danske Befolkning saavel som her. Hvad det gælder om, er, at man godtgør, at man vil tage sit Ansvar. Det er ikke tilstrækkeligt at stille nogle Forslag om at tage Byrder fra Kommunerne og lægge dem over paa Staten, thi ethvert Menneske, der vil undersøge Statens Forhold, ved, at det nytter ikke at kaste Byrder over paa Staten, naar man ikke samtidig skaffer Staten Mulighed for at bære dem. Det er sandsynligt, at de to Partier ikke saa let kan blive enige paa dette Punkt, og at man derfor er gaaet udenom denne Vanskelighed, men det viser altsaa, hvor daarligt forberedt det hele er.

Jeg gaar ud fra, at Lovforslagenes Fremsættelse er en politisk Demonstration,

som man nu ønsker at foretage her i Landstinget, efter at man ikke har haft synderlig Succes i Folketinget. Det er muligt, at Successen landstingsmæssigt set bliver større, men jeg tror ikke, den faar nogen reel Betydning for den Økonomi, som det for Tiden gælder for os alle om at værne.

Indenrigsministeren (Dahlgaard): Der kan ikke være Tvivl om, at det sidste af de to Forslag, der her foreligger til Behandling, betegner en overordentlig stor og vidtrækkende Skatteomlægning, saa vidtrækkende, at det er indlysende for enhver, der beskæftiger sig med saadanne Forhold, at det er en bydende Nødvendighed at klare sig dens Virkninger. Ingen her i Landstinget vil imidlertid modsige mig, naar jeg siger, at Forslagsstillerne ikke har gjort noget Forsøg paa at klare disse Virkninger. Gennemser man Bemærkningerne til Forslaget, vil man se: ingen Oplysninger af nogen Art! Læser man den ærede Ordførers Tale igennem, vil man se: ingen Oplysninger om Virkningen! Det forekommer mig, at naar man forelægger Forslag af denne Art og ikke bilægger dem med fornødne Oplysninger, har Ordføreren for Forslagsstillerne en meget stor Forpligtelse til at angive, hvad Virkningerne vil blive. Læser man den ærede Ordførers Tale igennem, vil man i øvrigt faa et stærkt Indtryk af, at Forslaget først og fremmest begrundes med Landbrugets nuværende vanskelige Forhold. Gør man sig bekendt med Forslagenes Indhold, viser det sig imidlertid, at det er helt andre Formaal, der tilstræbes. Jeg er nødt til for overhovedet at kunne behandle Forslagene at fremsætte enkelte Oplysninger.

Den højtærede Finansminister omtalte Lovforslaget om Nedsættelse af Statsejendomsskatterne. Det drejer sig her om en Nedsættelse af Grundskylden paa 1,4 Mill. Kr., og skulde det være saaledes, som Finansministeren antydede, at man ogsaa har tænkt sig en Nedsættelse af Ejendoms-skylden, hvad jeg dog maa gaa ud fra ikke er Tilfældet, da Lovforslaget ikke indeholder noget derom, vil det dreje sig om 2,2 Mill. Kr. Men denne Nedsættelse af Statsejendomsskatterne vil komme til at falde med Halvdelen paa Landbruget, og af Resten vil henimod Halvdelen af Nedsættelsen falde paa København. Jeg maa dog vel have Lov til at spørge: Er det vel betænkt i en Tid, hvor alle Erhverv har nok med at klare sine Forhold og svare sine Skatter, at foreslaa Skatterne nedsat for en Gruppe Borgere, som har haft og stadig har gode Tider, nemlig de københavnske Grundejere. Alle,